

Sygn. akt V CK 1/07

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa "J." Sp. z o.o.

przeciwko S. S.A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2007 r.,

na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 14 października 2002 r., sygn. akt[...],

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Pozwana Spółka zaskarżyła kasacją wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 14 października 2002 r. Do złożenia i rozpoznania tej kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2005 r., Nr 13 poz. 48) stosuje się, z mocy art. 3 powołanej ustawy, przepisy dotychczasowe, a zatem m.in. również przepisy art. 393³ § 1 k.p.c. Wśród wskazanych w tym przepisie elementów, które kasacja powinna zawierać wymienia się także wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany (art. 393³ § 1 pkt 4 k.p.c.). Kasacja pozwanej Spółki zawiera jedynie wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku. Pozbawiona jest natomiast wymaganego oznaczenia zakresu żądanego uchylenia, który to element należał do niezbędnych kreatywnych elementów wniesionego przez pozwaną środka zaskarżenia. Brak tego elementu przesądza o niedopuszczalności kasacji, co skutkuje obowiązkiem jej odrzucenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, działając na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c. w zw. z art. 393⁵ k.p.c., znajdujących w niniejszej sprawie zastosowanie z mocy art. 3 powołanej na wstępie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r.